

Република Србија
УПРАВНИ СУД
III-3 У. 8391/10 (2009)
Одељење у Новом Саду
Дана 27. маја 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "С. Н. Ш." Б., бр., ради поништаја решења туженог ЗАВОДА ЗА ИНТЕЛЕКТУАЛНУ СВОЈИНУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Б., бр....., број: од године, у предмету признавања жига, у нејавној седници већа одржаној дана 27. маја 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је захтев за признање жига по пријави за знак у речи В., за робу из класе Ничанске класификације роба и услуга, коју је дана године поднело привредно друштво А. Д. За "С. Н. Ш.", Б., и предмет стављен у акта.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 10. априла 2009. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због битних повреда правила поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да су ставови туженог из оспореног решења нетачни и погрешени и да су засновани на потпуно погрешно схваћеној улози Завода, као регулатора легалне тржишне конкуренције. Истиче да пријављени знак не означава врсту робе или било које друго својство робе које би потпадало под одредбу члана 5. став 1. тачке 4. и 5. Закона о жиговима.

Сматра да знак својим изгледом или садржајем не може да створи забуну у промету у односу на робу за коју је пријављен, јер није дескриптиван. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је дана 01. јануара 2010. године, сагласно одредбама члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр.111/09), у вези члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09), преузео нерешене предмете по управним споровима покренутим пред Врховним судом Србије и окружним судовима до 31. децембра 2009. године.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је одбио захтев тужиоца, налазећи да је управни поступак правилно спроведен и оспорени управни акт правилно и на закону заснован.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени, испитујући услове за признавање жига по пријави број од године, коју је поднео тужилац за знак у речи "б.", који је пријављен за робу из класе Међународне класификације роба и услуга, утврдио да пријављени знак није подобан за заштиту жигом, а према члану 5. став 1. тачка 4., 5. и 6. Закона о жиговима ("Службени лист Србије и Црне Горе", бр. 61/04). Наиме, по налажењу туженог дуготрајном употребом у промету, реч "б.", је постала уобичајена за одређену врсту производа и то Због наведеног сматра да просечни потрошач, коме је овај производ намењен, у називу "б." неће препознати знак разликовања, већ врсту производа, јер предметни знак само описује означени производ, уместо да га индивидуализује, а речи које искључиво описују врсту и друге особине означених производа, не могу бити заштићене жигом. Такви вербализми морају да остану слободни у промету и свима једнако доступни, јер би у супротном, признавањем таквог знака, подносилац пријаве био у могућности да сваком другом забрани коришћење тог

искључиво описног термина, што је неприхватљиво. Такође, пријављени знак може да створи забуну у промету у погледу врсте робе на коју се односи, будући да је у класи пријављен и за

Имајући у виду одредбу члана 5. став 1. тачке 4., 5. и 6. Закона о жиговима ("Службени лист Србије и Црне Горе", бр. 61/04), којом је прописано да се жигом не може заштитити знак који је уобичајен за означавање одређене врсте робе, односно услуга, њихову намену, време или начин производње, квалитет, цену, количину, масу и географско порекло; који је уобичајен за означавање одређене врсте робе, односно услуга; који својим изгледом или садржајем може да створи забуну у промету у погледу порекла, врсте, квалитета или других својстава робе, односно услуга, то је правилно, по налажењу овог суда, поступио тужени орган када је одбио захтев тужиоца за признавање жига по предметној пријави, основано налазећи да речи које искључиво описују врсту и друге особине означених производа, не могу бити заштићене жигом.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96), тужбу одбио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27. маја 2011. године, III-3 У. 8391/10 (2009)

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ